

da. 20. g. 1923 r. Ref. Zalicznik

Oređownik Urzędowy

POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 6000 mk.
—: Poszczególony numer 800 mk. —:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 1800 mk. od jednołamowego wiersza drobnego druku, rekłamy 2700 mk. od wiersza. —:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Drukarni Gdańskiej“ A.-G.

Nr. 58

Puck, sobota, dnia 11 sierpnia 1923 r.

Rok 37.

Treść.

436. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 4 VIII 1923 w przedmiocie ustalenia ceny emisyjnej 6% złotych bonów skarbowych Serji I A, I B, I C i I D. Monitor nr. 176.
437. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 18. VII. 23 celem wykonania ustawy z dnia 15. VI. 23 (Dz. U. R. P. nr. 67 poz. 521) w przedmiocie niektórych zmian w przepisach o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących w b. dzielnicy pruskiej. — Dz. Ustaw nr. 73 poz. 571. —
438. Okólnik Wojewody Pomorskiego w sprawie kredytów na pokrycie patronackich zobowiązań Rządu.
439. Zatwierdzenie sołtysa i ławników gminy Odargowo.
440. Zatwierdzenie sołtysa i ławników gminy Lubkowo.
441. Spis kart myśliwskich, wystawionych w czasie od 1 VII do 31 VII 1923 r.

436.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu z dnia 4. sierpnia 1923 r. w przedmiocie ustalenia ceny emisyjnej 6% złotych bonów skarbowych Serji I A, I B, I C i I D.

Na podstawie ustawy z dnia 22. marca 1923 r. w przedmiocie wypuszczenia 6% złotych bonów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 215) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30. kwietnia 1923 r. (Monitor Polski Nr. 97), z dnia 15. maja 1923 r. („Monitor Polski“ Nr. 106) z dnia 13. czerwca 1923 r. („Monitor Polski“ Nr. 132) oraz z dnia 15. czerwca 1923 r. („Mon. Polski“ Nr. 134) ustanawiam cenę emisyjną 6% złotych bonów skarbowych Serji I A, I B, I C i I D na mk. pol. 30000 za 1 złoty.

Ustalona niniejszem obwieszczeniem cena emisyjna obowiązuje z dniem 6. sierpnia 1923 r.
Minister Skarbu: (—) Linde.

Powyzsze podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, 2. sierpnia 1923.

Lipski, starosta.

437.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 18 lipca 1923 r.

celem wykonania ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 521) w przedmiocie niektórych zmian w przepisach o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących w b. dzielnicy pruskiej, na mocy pruskiej ustawy z dnia 19 czerwca 1906 r. (Zb. Pr. pr. str. 259), ustawy z dnia 10 grudnia 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98 poz. 520), oraz ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 266).

(Ciąg dalszy i dokończenie.)

§ 7. W związku ze zmianami, przytoczonymi w § 6 niniejszego rozporządzenia, za dochód z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za

najemną pracę uważać należy wszelkiego rodzaju wynagrodzenia w pieniądzu lub w naturze, jakie pracownik uzyskuje od służbodawcy ze swego stosunku służbowego lub z tytułu najmu pracy.

W szczególności należą tu:

1. uposażenia służbowe, dodatki osobiste, dodatki służbowe, remuneracje, tantiemy, czesne, taksy egzaminacyjne, promocyjne, wynagrodzenia od sztuki, akordowe, żetonowe, prowizje i wszelkie inne dodatki, jakkolwiek bądź nazwą mające, pobierane przez oficerów, duchownych wojskowych, urzędników wojskowych, pracowników państwowych, samorządowych i innych instytucji publicznych, oraz przez pracowników, pozostających w prywatnym stosunku służbowym lub w stosunku najmu pracy (urzędnicy prywatni, pomocnicy, robotnicy, służący i inni podobnego rodzaju pracownicy prywatni).

Wspomniane wynagrodzenia należy uważać za dochód bez względu na to, czy zapewnione są w sumach z góry ustanowionych, (rocznie, miesięcznie, tygodniowo, dziennie), czy też otrzymywane według innych norm) przepisy służbowe umowy, zwyczaje i t. p.). Nazwa wynagrodzenia oraz okoliczność, czy pobierane wynagrodzenie jest związane z uprawnieniem do emerytury lub nie, nie czyni żadnej różnicy:

2. dopłaty, wyznaczone na utrzymanie księżom świeckim i członkom zakonów regularnych z funduszy Państwa, samorządów lub z innych funduszy publicznych (uzupełnienia kongruy);
3. emerytury i zaopatrzenia, jakie pobierają wyżej wymienione osoby z powodu czasowego lub stałego przeniesienia w stan spoczynku, albo po wystąpieniu z czynnej służby, względnie po zaprzestaniu pełnienia obowiązku z innych przyczyn, oraz zaopatrzenia, jakie wdowy, sieroty po wspomnianych osobach pobierają od służbodawcy, albo też z funduszy i kas, do których służbodawcy składają wkłady na emerytury lub zaopatrzenie;
4. oprócz świadczeń w gotówce uwzględnić należy także wartość dochodów w naturze, otrzymywanych od służbodawców, tudzież wartość czynszową udzielonego bezpłatnie przez służbodawców mieszkania. Do podległego podatkowi dochodu urzędników państwowych nie należy doliczać wartości czynszowej mieszkań służbowych lub gruntu w użytkowanie oddanych, za które czynsz potrąca się z uposażenia służbo-

wego. We wszystkich innych przypadkach wartość mieszkania w naturze obliczać należy w myśl ustępu drugiego § 14 ustawy pruskiej z dnia 19 czerwca 1906 r.

Natomiast wynagrodzenia z tytułu najmu pracy, stanowiące świadczenia wyłącznie za wynik pracy, albo za wykonaną pracę, a nie wytwarzające w czasie trwania pracy stosunku zależności od pracodawcy i wskutek tego nie pochodzące od służbodawcy, należą do kategorii dochodów, płynących z zajęcia zawodowego lub z zatrudnienia w celach zarobkowych i podlegają opodatkowaniu wedle przepisów działu I ustawy z dnia 15 czerwca 1923 roku. Tu przedewszystkiem należą wynagrodzenia za roboty na zamówienia, wynagrodzenia za pracę płatną od sztuki, a wykonaną dla potrzeb przedsiębiorstwa handlowego lub przemysłowego poza zakładem tegoż (przemysł domowy), następnie wszelkie świadczenie, jakie podatnicy otrzymują ze względu na swoje stanowisko od osób trzecich, bez względu na to, czy świadczenia te mają charakter datków obowiązkowych, czy też padarków dobrowolnych, a w szczególności:

- a) dochód duchownych z opłat stuly, z opłat za oprawianie mszy, stypendji mszalnych i t. p., oraz z innych darów jakie duchowni z względu na swój urząd otrzymują;
- b) dochód, który służy publiczni i prywatni (służy, woźni, portjerzy, dozorczy domów, kelnerzy i t. p.) otrzymują w postaci datków lub podarków nie od służbodawcy, lecz od innych osób za usługi lub ze zwyczaju przy pewnych sposobnościach.

Dochód duchownych z gruntów i budynków kościelnych określa się w myśl § 12 ustawy pruskiej z dnia 19 czerwca 1906 r. i opodatkowuje się jako dochód ze źródeł wymienionych w § 6 punkt 2 tejże ustawy.

Do art. 17.

§ 8. Przy każdej wypłacie uposażenia, którego wysokość obliczona w stosunku rocznym, wynosi ponad 7.200.000 mk. do 52.000.000 mk. włącznie, pobiera się podatek według skali załączonej do art. 17, drogą potrącenia przez służbodawcę.

Przy wypłacie uposażeń przekraczających w stosunku rocznym 52.000.000 mk. podatek pobiera się również drogą potrącenia przez służbodawcę, lecz według stopy procentowej odpowiedniego stopnia skali art. 7, obniżonej o 2% (§ 5 ustęp 2 niniejszego rozporządzenia).

O ile wysokość uposażenia ulegnie zmianie, należy już przy najbliższej wypłacie uwzględnić zaszłą zmianę i za podstawę potrącenia przyjąć kwotę zmienionego uposażenia, obliczoną w stosunku rocznym.

Stopę procentową podatku, przypadającego od jednorazowych wynagrodzeń, ustala się w ten sposób, że jednorazowe wynagrodzenie dodaje się do sumy ostatnio wypłaconego perorycznego uposażenia, obliczonego w stosunku rocznym, podatek zaś potrąca się według otrzymanej w ten sposób stopy procentowej od sumy jednorazowe wypłaconego wynagrodzenia.

Przykłady dotyczące postępowania przy potrącaniu podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę zamieszczone są przy § 13 niniejszego rozporządzenia.

Do art. 18 część pierwsza.

§ 9. Wszystkie osoby fizyczne i prawne (służbodawcy), wypłacające osobom zamieszkałym

na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej uposażenia służbowe, emerytury i wszelkiego rodzaju wynagrodzenia w pieniądzu lub w naturze które wynikają z stosunku służbowego lub z tytułu najmu pracy, są obowiązane, poczynając od 1 sierpnia 1923 r., obliczać i potrącać podatek na zasadach wyłuszczonych w art. 17 ustawy, oraz w § 8 niniejszego rozporządzenia.

Obowiązek potrącania podatku ciąży na urzędach, względnie na kasach państwowych, związkach komunalnych i innych instytucjach publicznych również w wypadkach wypłacania z polskich funduszy publicznych uposażeń służbowych i emerytur osobom przebywającym lub zamieszkałym poza obszarem Rzeczypospolitej.

Sprawa potrącania podatku za czas od 1 kwietnia 1923 r. do końca lipca 1923 r. będzie uregulowaną osobnym rozporządzeniem Ministra Skarbu.

Do art. 18 część druga i następna.

§ 10. Potrącone przez służbodawcę w ciągu miesiąca kwoty podatku winny być wpłacone do kasy skarbowej w terminie do dni 14 po upływie tegoż miesiąca.

Przy wpłaceniu służbodawca obowiązany jest złożyć w kasie wykaz potrąceń, sporządzony według przepisanej wzoru lub odpis listy płacy, o ile takowa zawiera dane niezbędne do sprawdzenia prawidłowości dokonanych potrąceń.

Za niezbędne dane uważa się nazwisko i imię pracownika, miejsce zamieszkania pracownika, rodzaj jego zajęcia, wysokość wynagrodzenia w gotówce oraz wartość pieniężna wynagrodzenia w naturze, oznaczenie, okresu czasu, za który wypłaca się wynagrodzenie, wysokość wynagrodzenia obliczona w stosunku rocznym, kwota potrąconego podatku, wreszcie potrąconego podatku na rzecz gmin miejskich i powiatowych związków komunalnych (art. 25 ustawy).

Pracowników, zamieszkałych w obrębie jednego i tego samego miasta, względnie w obrębie jednego i tego samego powiatowego związku komunalnego, należy w wykazie, względnie w odpisie listy płacy zamieszczać odrębnie. Służbodawcy mogą również sporządzać odrębne wykazy potrąceń wedle miejsca zamieszkania pracowników.

Kasa skarbową wystawia służbodawcy pokwitowanie na ogólną sumę wpłaconego podatku, przesyła wykaz, względnie odpis listy płacy do właściwej władzy podatkowej I instancji wraz z odnośnym pomocniczym dziennikiem przychodu.

Do art. 19 i 20.

§ 11. Wymiar podatku w wypadkach, gdy służbodawca nie wpłacił podatku wcale, lub wpłacił za mało, skutecznie władza podatkowa po sprawdzeniu wykazów (listy płacy), względnie po zabraniu materiałów przez urzędników, delegowanych na zasadzie art. 20 ustawy.

Dot. art. 26.

§ 12. Art. 26 ustawy wprowadza nowy przepis, w myśl którego należność podatku dochodowego wraz z dodatkami na rzecz gmin i związków samorządnych, przypadająca do zapłaty w trzecim i czwartym kwartale kalendarzowym 1923 r., winna być zapłacona w takiej wysokości, jaka wypadnie z przemnożenia tej należności przez wykładnik, wyrażający wzrost przeciętnych cen hurtowych w pierwszej połowie roku 1923 w porównaniu z przeciętnymi cenami hurtowymi w roku 1922.

Wysokość tego wykładnika zostanie przez Ministra Skarbu podana do wiadomości publicznej i władz podatkowych przed 1 sierpnia 1923 r.

Przemnożeniu przez wykładnik wzrostu cen hurtowych nie podlegają te kwoty podatku, które płatnik, korzystając z przysługującego mu prawa na zasadzie postanowienia ustępu drugiego § 67 ustawy pruskiej z 19 czerwca 1906 r., wpłaci z góry na poczet należności za trzeci i czwarty kwartał 1923 r. najpóźniej do końca lipca 1923 r.

Przykłady:

Płatnikowi ustaliła komisja dochód w kwocie 4.000.000 mk.
od tego dochodu podatek według skali art. 7 wynosi 114.000 mk.
dodatek do państwowego podatku dochodowego na rzecz związków samorządnych (art. 13) 45.600 mk.
razem 160.000 mk.

Z wymierzonego na rok 1923 podatku w kwocie 160.000 mk., z uwagi na postanowienie art. 32 ustawy, przypada do zapłaty w roku podatkowym 1923 kwota 120.000 mk.

Stosownie do postanowienia ustępu pierwszego § 67 ustawy pruskiej z dnia 19 czerwca 1906 r. powyższa należność podatkowa 120.000 mk. płatna jest w kwartalnych ratach, poczynając od drugiego kwartału 1923 r., po 40.000 mk.

Gdy płatnik uiszcza przypadającą do zapłaty w trzecim i czwartym kwartale należność wynoszącą ogółem (40.000 + 40.000 mk.) 80.000 mk. przed końcem lipca 1923 r. — wykładnik nie będzie stosowany.

O ile zaś płatnik na poczet powyższych 80.000 mk. wpłaci przed końcem lipca 1923 r. tylko 50.000 mk., — pozostała należność 30.000 mk. ulegnie zwiększeniu drogą przemnożenia przez wykładnik.

Jeżeli płatnik nie skorzysta zupełnie z przysługującego mu prawa płacenia przed końcem lipca 1923 r. przypadającej do zapłaty w trzecim i czwartym kwartale 1923 r. należności, — będzie obowiązany w terminach ustawowych należność tę uiszczyć w takiej wysokości, jaka wypadnie z przemnożenia jej przez wykładnik.

Do art. 27.

§ 13. Z uwagi na postanowienia art. 27 ustawy skala podatkowa, stosowana przy potrącaniach podatku (art. 17 ustawy), ulega zmianie w zależności od wykładnika wzrostu cen hurtowych.

Wykładnik ten ustala Minister Skarbu na każdy kwartał kalendarzowy, oraz podaje do publicznej wiadomości odrębnym rozporządzeniem wraz z odpowiednio ułożoną skalą, według której należy w danym kwartale kalendarzowym potrącać podatek od dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę.

Wysokość wykładnika wzrostu cen hurtowych, oraz skala, obowiązująca w trzecim kwartale kalendarzowym 1923 r. została ogłoszona w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 12 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63 poz. 482). Temsamem w powyższym kwartale nie będzie miała zastosowania pierwotna skala, podana w art. 17 ustawy.

Przykłady:

I. W dniu 1 sierpnia 1923 r. wypłaca się pracownikowi tytułem uposażenia stałego za sierpień 2.000.000 mk.
równocześnie wypłaca się temu pracownikowi miesięczny dodatek drożyzniany, płatny pierwszego dnia każdego miesiąca w wysokości . . . 1.000.000 mk.
razem . . . 3.000.000 mk.

Wysokość tego uposażenia obliczona w stosunku rocznym — (3.000.000 × 12) wynosi 36.000.000 mk.

Stopa procentowa odrocznego dochodu 36.000.000 mk. przy zastosowaniu skali, podanej w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 12 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63 poz. 482) wynosi 2⁰/₀.

Służbodawca winien potrącić tytułem podatku w dniu 1 sierpnia 1923 r. przy wypłacie wspomnianych 3.000.000 mk. — 60.000 mk., nadto 3⁰/₀ od wypłaconego wynagrodzenia tytułem dodatku komunalnego (art. 25 ustawy) 90.000 mk., czyli razem 150.000 mk.

II. W dniu 1 sierpnia 1923 r. wypłaca się pracownikowi tytułem miesięcznego uposażenia stałego kwotę 2.000.000 mk.
nadto wypłaca się temu pracownikowi w tym samym dniu kwartalne uposażenie dodatkowe w kwocie . . . 900.000 mk.
razem . . . 2.900.000 mk.

Miesięczne uposażenie stałe, obliczone w stosunku rocznym) 2.000.000 × 12) wynosi 24.000.000 mk.

Uposażenie kwartalne, obliczone w stosunku rocznym 900.000 × 4) . . . 3.600.000 mk.
razem . . . 27.600.000 mk.

Stopa procentowa od rocznego dochodu 27.000.000 mk. według skali, podanej w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 12 czerwca 1923 r., wynosi 1,7⁰/₀.

Służbodawca winien zatem potrącić przy wypłacie wspomnianych 2.900.000 mk. podatek w kwocie 49.300 mk. nadto 3⁰/₀ od wypłaconego wynagrodzenia tytułem dodatku komunalnego t. j. 87.000 mk. czyli razem 136.300 mk.

III. W dniu 1 sierpnia 1923 r. wypłaca się pracownikowi:

a) tytułem miesięcznego wynagrodzenia stałego 2.000.000 mk.

b) tytułem miesięcznego dodatku drożyznianego 1.000.000 mk.
razem . . . 3.000.000 mk.

Podatek jak w przykładzie I) wynosi 60.000 mk., a dodatek 90.000 mk.

W dniu 15 sierpnia 1923 r. wypłaca się temuż pracownikowi dalsze dodatkowe wynagrodzenie perjodyczne (np. uzupełnienie miesięcznego dodatku drożyznianego) w kwocie 500.000 mk.

Celem obliczenia stopy procentowej podatku od tego ostatniego wynagrodzenia przyjmuje się wypłacone już 1 sierpnia 1923 r. 3.000.000 mk. + wypłacane 15 sierpnia 500.000 mk. — razem 3.500.000 mk. × 12 = 42.000.000 mk., od której to sumy według skali, podanej w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 12 czerwca 1923 r. przypada stopa procentowa 2,5⁰/₀.

Służbodawca winien potrącić od wynagrodzenia dodatkowego, wypłaconego w dniu 15 sierpnia 1923 r. w kwocie — 500.000 mk., podatek w kwocie 12.500 mk. nadto 3⁰/₀ od tegoż wynagrodzenia dodatkowego tytułem dodatku komunalnego t. j. 15.000 mk., czyli razem 27.500 mk.

IV. Pracownikowi, o którym mowa w przykładzie III, wypłaca się w dniu 20 sierpnia 1923 r.

a) dalsze uzupełnienie miesięcznego dodatku drożyznianego w kwocie . . . 100.000 mk.

b) renumerację, względnie zapomogę jednorazową w kwocie 4.000.000 mk.

Celem ustalenia stopy procentowej od tych ostatnich wynagrodzeń, przyjmuje się: wypłacone w dniu 1 i 15 sierpnia 1923 r. wynagrodzenie

3.500.000 mk. + 100.000 mk. razem 3.600.000 mk. $\times 12 = 43.200.000$ mk. Do tej kwoty dolicza się jednorazowe wynagrodzenie (remunerację, względnie zapomogę) w kwocie 4.000.000 mk. — razem 47.200.000 mk.

Ponieważ stopa procentowa od 27.200.000 mk. wynosi według skali, podanej w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 12 czerwca 1923 r. 2,5%, zatem podatek od wynagrodzeń wypłaconych w dniu 20 sierpnia 1923 r. w kwocie 4.100.000 mk. wynosić będzie 102.500 mk. nadto 3% od wypłaconych 4.100.000 mk. tytułem dodatku komunalnego t. j. 123.000 mk., czyli razem 225.500 mk.

V. W dniu 1 sierpnia 1923 r. wypłaca się pracownikowi tytułem wynagrodzenia stałego za miesiąc sierpień 2.000.000 mk. nadto w tymże dniu wypłaca się temu pracownikowi miesięczne wynagrodzenie za godziny nadliczbowe za miesiąc kwiecień 1923 r. w kwocie 500.000 mk.

razem 2.500.000 mk.

Podstawę do obliczenia stopy procentowej stanowi suma wpłaconego wynagrodzenia w stosunku rocznym $(2.500.000 \times 12)$ t. j. 30.000.000 mk. od której według skali obowiązującej w trzecim kwartale 1923 r. a podanej w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 12 czerwca 1923 r., wypada stopa procentowa 1,7%.

Podatek zatem od wypłaconego wynagrodzenia 2.500.000 mk. wynosi 42.500 mk., a nadto 3% od tegoż wynagrodzenia tytułem dodatku komunalnego (art. 25 ustawy) t. j. 75.000 mk., czyli razem 117.500 mk.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 kwietnia 1923 r.

Minister Skarbu: H. Linde.

Powyzsze podaję do ogólnej wiadomości, pp. służbodawcom do przestrzegania.

Puck, 30. 7. 23 r.

Lipski, starosta.

438.

Okólnik Wojewody Pomorskiego w sprawie kredytów na pokrycie patronackich zobowiązań rządu.

Aby zebrać dane potrzebne do sporządzenia państwowego preliminarza budżetowego na rok 1924 wzywam Dozory kościelne parafji w których

Rząd jest patronem, żeby do dnia 25. sierpnia b. r. zawiadomiły Urząd Wojewódzki, Wydział II d. jaki drobny remont budynków patronackich sądzą że, w roku 1924 przypuszczalnie trzeba będzie koniecznie wykonać i jaka suma na ten cel będzie potrzebna. Kwotę podać należy w złotych polskich, biorąc za podstawę sumę w markach jaka obecnie na wykonanie takich robót by była potrzebna, przerachowaną wedle kursu na złote (obecnie 1 złoty = 17.000 marek).

Za remont drobny uważać należy naprawy budynków, które bez uzyskania koncesji budowlanej, wolno wykonywać.

Rząd nie będzie mógł wypłacać udziału patronackiego za drobny remont budynków patronackich w 1924 r. jeżeli Dozory Kościelne żądanych danych w wyżej oznaczonym terminie nie nadesła.

Kosztorysy na nowe budowle oraz remont kapitalny przedkładają Urzędowi Wojewódzkiemu oddzielnie Powiatowe Urzędy B. N.

Toruń, 29. 7. 23 r.

Wojewoda: (—) Jan Brejski.

Powyzsze podaję do wiadomości interesowanych dozorów Kościelnych.

Puck, 6. 8. 1923 r.

Lipski, starosta.

439.

Zatwierdzenie sołtysa i ławników gminy Odargowo.

Jako sołtysa gminy Odargowo zatwierdziłem p. Jana Gaffkę jako I. ławnika p. Augustyna Łyska, jako II. ławnika p. Franciszka Kuźla z Odargowa.

Puck, dnia 3. sierpnia 1923 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

Lipski, starosta.

440.

Zatwierdzenie sołtysa i ławników gminy Lubkowo.

Jako sołtysa gminy Lubkowo zatwierdziłem p. Antoniego Abrahama, jako I. ławnika p. Antoniego Trełę, jako II. ławnika p. Jana Ellwarta z Lubkowa.

Puck, dnia 3. sierpnia 1923 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

Lipski, starosta.

441.

Spis kart myśliwskich wystawionych w czasie od 1. VII. do 31. VII. 1923 r.

L. p.	Imię i nazwisko	Zawód	Miejsce zamieszkania	Ważna do:
49.	Kosecki Eduard	pomocnik leśny	Sławutówko	10. VII. 24 r.
50.	Bobkowski Otton	szewc	Karlikowo	13. VII. 24 r.
51.	Cybulski Bolesław	mistrz wydm.	Rozewie	15. VII. 24 r.
52.	Mudlaff Czesław	dzierżawca polowania	Mechowa	16. VII. 24 r.
53.	Grunenberg, Wilhelm	kupiec	Wrzeszcz Wol. M. Gdańsk	16. VII. 24 r.
54.	Dobke Józef	posiedz.	Pogórze	29. VII. 24 r.

Puck, dnia 1. sierpnia 1923 r.

Lipski, starosta.